

at man alle disse Steder har ment, at netop Told var et af de Midler, der maatte bruges; det har endda i Regelen været det væsentligste Middel, man har brugt. Skulde Told virkelig, som det ærede Medlem Hr. Trier mener, være et valuta-skadeligt Middel, er det da underligt, at man i alle andre Lande har benyttet dette Middel. Den højtærede Statsminister siger, at Guldtolden i Norge har vist sig at være et uheldigt Middel; hvis man vil sammenligne Norges Forhold med Danmarks; men Ministeren maa dog være klar over, at Norge har haft langt vanskeligere Forhold i disse Aar end Danmark. Norge har haft Tab og Sammenbrud, som paa ingen Maade har været ringere end Danmarks, og her-til kommer yderligere, at Norges Hovederhverv, Søfart og Fiskeri, i Modsætning til Danmarks Hovederhverv har haft meget vanskelige og daarlige Kaar. Der var derfor al Grund til at tro, at den norske Krone maatte have været meget vanskeligere at holde oppe end den danske. Men hvis man vil sammenligne den norske Kronens Kurs, lige før Guldtolden blev indført i Norge, med Forholdene i Dag, viser det sig jo netop, at den norske Krone i Forhold til den danske Krone i Dag staar højere end paa det tidligere Tidspunkt.

Det ærede Medlem Hr. Rode sagde i Gaar nogle anerkendende Ord overfor det ærede Medlem Hr. N. Neergaard og mig om den saglige Maade, vi havde behandlet dette Spørgsmaal paa. Jeg kan anvende de samme anerkendende Udtalelser overfor det ærede Medlem Hr. Rode, som ogsaa tog i høj Grad sagligt paa dette Spørgsmaal. Men det forekommer mig at være i høj Grad beklageligt, at den højtærede Statsminister i Dag bragte en anden Tone ind i Forhandlingerne, naar han overfor vort Ønske om at benytte Told som Middel til at bringe vor Valuta i Orden sagde, at han vidste godt, hvorfor vi ønskede det. Det var paa Grund af denne Beskatningsforms grove Uretfærdighed. I en anden Forbindelse sagde den højtærede Statsminister, at hvis vi ikke gik med til dette Lovforslag, paatog vi os Ansvaret for Arbejdsløshed til Fordel for en lille Kreds. Jeg ved ikke, hvad det er for en lille Kreds, der vil have Fordel af Arbejdsløshed, men det er vel heller ikke det, der er Meningen; det, der skal ligge i Statsministerens Udtalelse, er vel, at vi ønsker uden Hensyn til den øvrige Del af Samfundet at begunstige en lille Kreds. Det er den Slags Udtalelser, man kan høre paa Vælgermøderne; de er ikke tiltalende

der, men jeg synes, at de er ganske uværdige her i den højtærede Statsministers Mund. Naar vi her staar i Forhandling om en alvorlig Sag, som har den største Betydning for hele det danske Samfund, skulde den højtærede Statsminister ikke benytte en saadan Forhandlingstone overfor et af de Partier, som har tilsagt en vidtgaaende Forhandlingsvillighed overfor dette Forslag. Men det er maaske, fordi den højtærede Statsminister ikke ønsker nogen Forhandling med det konservative Folkeparti. Statsministeren erklærede jo, at Socialdemokraterne ikke venter en Ordning med det konservative Folkeparti, og det blev sagt paa en saadan Maade, at man maa gaa ud fra, at Statsministeren heller ikke ønsker at gøre sig nogen Ulejlighed for at komme paa Forhandlingsfod med dette Parti. Sagen er imidlertid saa vigtig for os, at dette ikke vil forandre vor Holdning, vor Forhandlingsvillighed vil være lige stærk. Jeg synes imidlertid, at den højtærede Statsminister, der vel nok kan sige, at Valutaspørgsmaalet i høj Grad har bidraget til, at den nuværende Regering er kommet til Magten i Danmark, paatager sig et stort Ansvar, naar han her ved Begyndelsen af Forhandlingerne indtager en saa afvisende Holdning overfor et Parti, der har erklæret sig villigt til at medvirke til en Ordning af dette vigtige Spørgsmaal.

Rode: Naar jeg ser paa Resultatet af den Forhandling, som nu stunder mod sin Afslutning, og ser paa det faktiske Indhold af den, ikke hæfter mig ved enkelte Ord eller Toner, hvori de er fremsat, kan jeg ikke komme til andet Resultat, end at Sagen tenderer mod en Forhandling med et Resultat for Øje. Jeg kan da navnlig ikke antage, at den Omstændighed, at der er en faktisk Uoverensstemmelse mellem to fremragende Partiordføreres Organer — jeg mener ikke deres Aviser; de er altid i en bestemt Uoverensstemmelse med hinanden —, skulde kunne bringe Vanskeligheder til Veje. Det er noget, vi alle sammen ved, at den højtærede Statsminister med sin ru og barske, maaske undertiden lidt upolerede Stemme kan, sige en Venlighed eller Spøg saaledes, at den lyder som en Ubehagelighed, og at den højtærede tidligere Statsminister kan sige den giftigste Ondskab med sin affableste Stemme saa den klinger helt behageligt. Nej, jeg vil holde mig til det faktiske Indhold af Debatten, og jeg kan ikke komme til andet Resultat end det, jeg angav.